

ATMOSFER

kesilmiş akasyanın hafızasında
çocukluk anıları kanıyor
heybemde kırgın leylak sesleri
ve şehrin eteğindeki ay kesikleri
ile bir şiir mayalanıyor
gündeliğin kabası tı kayınca sonrasızlığın aksını
acının seyir defteri
serin bir rüzgârla aralanıyor
kendi peşinde şaşkın koşusu ile
kumlaşan zaman
yaralı bir liman büyütüyor
varlıkta kevn-ü fesadın
benlik prizmasında kaybolan güneşlerin
çetelesi tutulmadı
çocukların bir bilmeceyi yoran bakışları
gözlerine bir zamanlar birer ima olarak açılan
leylaklar, akasyalar ve güneşler aşkına
şiir darbeleriyle dokunalım hayata
şehir terütaze bir atmosferle nefeslenir belki